

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 87.877 van 7 juni 2000
in de zaak A. 86.993/X-9182.**

In zake : 1. de v.z.w. BOND BETER LEEFMILIEU
VLAANDEREN,
2. de v.z.w. WERKGROEP NATUURRESERVATEN
LINKEROEVER-WAASLAND,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat G. VERMEIRE,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Voskenslaan 301

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33.

tussenkomen de partij :

het GEMEENTELIJK HAVENBEDRIJF ANTWERPEN,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten D. D'HOOGHE, J. BOUCKAERT en
B. SCHUTYSER,
kantoor houdende te 1060 BRUSSEL,
H. Wafelaertsstraat 47-51.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de v.z.w. BOND
BETER LEEFMILIEU VLAANDEREN en de v.z.w. WERKGROEP
NATUURRESERVATEN LINKEROEVER-WAASLAND op 19 oktober 1999
hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerleg-
ging te vorderen van :

1. het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1999
houdende definitieve vaststelling van het ontwerp-
plan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan
Sint-Niklaas-Lokeren op het grondgebied van de
gemeenten Beveren, Kruibeke en Lokeren, in zoverre
het het grondgebied van de gemeente Beveren betreft,
en van

2. het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1999 houdende voorlopige vaststelling van het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren op het grondgebied van de gemeenten Beveren, Sint-Gillis-Waas en Stekene, in zoverre het het grondgebied van de gemeente Beveren betreft en in zoverre de aanleg van het Deurganckdok, de bijhorende heraanleg van de ontsluitingsweg van de Waaslandhaven, de aansnijding van het zeehavengebied type 2 voor de berging van infrastructuurbaggerspecie uit het Deurganckdok en de herinrichting van de N49 als werken van algemeen belang worden verklaard;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
C. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 28 april 2000
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 mei 2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
G. VERMEIRE, die verschijnt voor de verzoekende partij-
en, van Advocaten H. SEBREGHTS en Y. LOIX, die ver-
schijnen voor de verwerende partij, en van Advocaten
J. BOUCKAERT en B. SCHUTYSER, die verschijnen voor de
tussenkomenende partij;

Gehoord het advies van Auditeur C. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

Overwegende dat het GEMEENTELIJK HAVENBEDRIJF ANTWERPEN met een verzoekschrift van 10 november 1999 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat verzoekers doen gelden dat de bestreden beslissingen samenhangend zijn; dat zij deze stelling staven als volgt :

"Deze beslissingen zijn nauw samenhangend, aangezien ze alle strekken tot realisatie van éénzelfde projekt, de havenuitbreiding op Linkeroever, projekt dat reeds het voorwerp was van de eerder aangevochten beslissing van de Vlaamse regering van 20-1-1998.

Zo is de aanduiding van de ganse waaslandhaven en dokken zeer gelijklopend. Idem grote delen van het havenuitbreidingsgebied ten NW van Doel. De instandhouding van nog wat landbouw aan de oostzijde van Kieldrecht. Zo ook het omzetten van Doel van woongebied naar soort industriegebied, zij het in het tweede besluit met meer uitleg (voorschrift Z2 van artikel 11). Ook het zoeken naar evenwichten rond Kallo met eerst gewone koppelingsgebieden, vervolgens in de tweede wijziging met gedifferentieerde koppelingsgebieden";

dat verzoekers daaraan toevoegen dat de verwerende partij dezelfde is, dat "ook de meeste middelen tot vernietiging voor de beide besluiten (gelden)" en dat de inmiddels op 24 augustus 1999 verleende bouwvergunning getuigt van de "cumulatieve werking" van de beide besluiten;

Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomende partij opwerpen dat er geen samenhang is

tussen de beide bestreden besluiten en dat derhalve alleen de vordering gericht tegen het eerste besluit ontvankelijk is; dat o.m. de tussenkomende partij deze stelling staft als volgt :

"1. Betreffende het voorwerp van de bestreden beslissingen

In casu viseert het door de verzoekende partijen ingesteld schorsingsberoep drie (lees : twee) afzonderlijke 'beslissingen' met een afzonderlijk voorwerp :

- het 'besluit' van de Vlaamse Regering van 1 juni 1999 houdende definitieve vaststelling van het ontwerpplan tot gedeeltelijke herziening van het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren op het gebied van de gemeenten Beveren, Kruibeke en Lokeren stelt definitieve wijziging van het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren vast en heeft in het bijzonder tot doelstelling de realisatie van het Deurganckdok in de onmiddellijke omgeving van Doel mogelijk te maken;
- het 'besluit' van de Vlaamse regering van 1 juni 1999 houdende voorlopige vaststelling van het ontwerpplan tot gedeeltelijke herziening van het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren op het gebied van de gemeenten Beveren, Sint-Gillis-Waas en Lokeren is enkel een ontwerp-gewestplan dat m.a.w. slechts een voorlopige wijziging van het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren vaststelt die, in het algemeen, beoogt de bestemming van het gehele Linkeroevergebied nader te bepalen.

2. Betreffende de rechtsgevolgen die te verlenen zijn aan de bestreden beslissingen

Er blijkt dat aan de twee bestreden beslissingen in belangrijke mate verschillende rechtsgevolgen en derhalve ook een verschillende impact op de situatie van de verzoekende partijen verleend moeten worden.

De eerste bestreden beslissing is immers een definitieve wijziging van het gewestplan die, overeenkomstig art. 2, § 1, van het decreet van 22 oktober 1996 bindende en verordenende kracht heeft.

De tweede bestreden beslissing is daarentegen slechts de voorlopige vaststelling van een ontwerp-gewestplan waaraan, overeenkomstig art. 2, § 2, slechts in zeer beperkte mate bindende en verordenende kracht.

Enerzijds heeft, overeenkomstig art. 44 van het decreet van 22 oktober 1996 de gemachtigde ambtenaar het recht om een vergunning te schorsen om de reden dat de aanvraag onverenigbaar is met de voorschriften van een voorlopig vastgesteld gewestplan.

Voor het overige heeft, overeenkomstig art. 41, laatste lid van het decreet van 22 oktober 1996, het opmaken van een plan omdat een plan of verkavelingsvergunning de uitvoering van werken van openbaar belang verhindert tot gevolg dat de Vlaamse Regering of de gemachtigde ambtenaar bij wie een bouwaanvraag aanhangig werd gemaakt de uitvoering van de werken kan toestaan.
(...)"

Overwegende dat het eerste bestreden besluit op definitieve wijze bindende bestemmingen vaststelt die het resultaat zijn van een procedure van openbaar onderzoek en raadplegingen over een voordien op 23 juni 1998 vastgesteld ontwerp-gewestplan, terwijl het tweede bestreden besluit een ontwerp-gewestplan is dat voorlopige, niet bindende of slechts in bepaalde gevallen bindende bestemmingen vaststelt die nog aan een openbaar onderzoek en aan verschillende raadplegingen moeten worden onderworpen vooraleer zij definitief in een gewestplan vastgesteld kunnen worden; dat de twee bestreden besluiten derhalve verschillend zijn van aard; dat de bestreden besluiten voorts verschillen wat hun beheersingsgebied betreft; dat tenslotte de bestreden besluiten niet aan elkaar gebonden zijn en een vernietiging van het ene besluit niet noodzakelijk leidt tot de vernietiging van het andere besluit; dat derhalve de behandeling van de vordering tot schorsing, gericht tegen het eerste bestreden besluit, evenmin gebonden is aan de behandeling van de vordering tot schorsing, gericht tegen het tweede besluit;

Overwegende dat de opmerkingen van verzoekers dat "het nadeel dat door beide beslissingen wordt aangericht sterk overlappend" is en dat "artikel 6 van de habitatrichtlijn (bepaalt) dat moet gekeken worden naar de combinatie van plannen bij het maken van een passende beoordeling" niet verhinderen de bestreden besluiten met afzonderlijke verzoekschriften aan te vechten;

Overwegende dat uit de ontstentenis van samenhang volgt dat het verzoekschrift enkel ontvanke-lijk is in zoverre de schorsing wordt gevorderd van het eerste besluit; dat de exceptie gegrond is;

Overwegende dat het arrest nr. 87.739 van 31 mei 2000 in de zaak A. 86.996/X-9183 reeds de schorsing van de tenuitvoerlegging van de eerste be-streden beslissing heeft bevolen; dat, om de belangen van de verzoekende partijen veilig te stellen, over hun vordering tot schorsing van de eerste bestreden beslis-sing uitspraak wordt gedaan, hetzij nadat over het annulatieberoep in de zaak A. 86.996/X-9183 is beslist, hetzij nadat de schorsing vroeger heeft opgehouden gevolg te hebben,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van het GEMEEN-TELIJK HAVENBEDRIJF ANTWERPEN in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1999 houdende voor-lopige vaststelling van het ontwerpplan tot gedeelte-lijke wijziging van het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren op het grondgebied van de gemeenten Beveren, Sint-Gillis-Waas en Stekene, wordt verworpen.

Artikel 3.

De debatten worden voor het overige heropend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven juni tweeduizend, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	Kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	J. LUST,	Staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.